Maailman jokaisesta ravintolasta on kaksoiskappale jossain muualla on kuin mikä tahansa päivä, pyydän itseltäni etteivät tähdet tuikkisi ajoin aavikkoketun yli murtaen sen jalan jonka vanha kunnon samarialainen korjautti omien varojensa turvin on kuin varjo seuraisi minua pimeydessäkin luottaen siihen että kestän jokaisen tielleni asetetun helvetin kun kuulen seismistä tärinää, tiedän ettei rakkautesi ole kaukana eikä toisaalta lähelläkään — risteyksessä Me juomme kahvia, ikään kuin toinen kätemme ei löytäisi muuta tekemistä lämpöaaltoja, arktisia koiria, hiidenkirnuja Demonit toimistossa valmistelemassa kirjanpitoa joka heidän tulee hävittää heti lyhyen tarkastelun jälkeen — vain siksi ettei kilpaileva firma osaisi lukea heidän ajatuksiaan.